

Beograd, 26. maja. Danes dopoldne se je nadaljevala verifikacijska razprava. Svetozar Pribičević je imel svoj govor o notranjem položaju. Račevska ekspanzija je mogla le v vladanju, kakoršno pri nas vlada, ko ni enotne državotvorne fronte, in on vsled tega kralnem ribari. Radić je forsiral samradikalsko vlado, ker se je bal v vladu demokratov. Od federalistov hoče vsaj nekaj drugega, Radić svoje. Spaho svoje in Korošec svoje. Vsi trije pa govorijo o treh narodih. Kje naj se potegne črta med njimi? Vidovdanska ustava, ki stvarja državo in narodno edinstvo.

produkt historične potrebe, posledica ujedinenja. Radikalna stranka, ki je po magala ustvariti ustavo, mora voditi v njenemu pravcu jasno politiko. Danes pa koleba sem in tja in daje s tem Radicu možnost, da dela česar bi ne smel noben drug državljani.

Min. preds. Pašić je izjavil, da stoji radikalna stranka slej ko prej na stališču vidovdanske ustave. Mogoč pa je tudi — pravi — sporazum, če je na obeh straneh dobra volja.

Govorili so še Ljuba Jovanović, Pešić, Gjorgjević, Božović, Popović in nemški poslanec Kraft, ki je govoril o ptujskih dogodkih in zahteval kazni za krivce (!).

Predlog verifikacijskega odseka, da se razprava o Radicevih mandatih odloži do predložitve polnomočij, in da se razveljavita mandata demokratičnih poslancev Vukotića in Mijovića, je bil z večino glasov sprejet. Na Vukotičevo mesto pride Rista Jojić, na Mijovićevo Milan Sarić.

V popoldanski seji so poslanci položili prisego, nakar se je izvršila izvolitev novega predsedstva. Celo predsedstvo in vse štiri tajnike so dobili radikaleci. — Predsednikom je bil izvoljen Ljuba Jovanović (122 glasov, od 206 oddanih), oba podpredsednika sta Bakić in Ranković, tajniki pa Bojović, Kobasica, Šijačić in Popović. S tem je konstituiranje skupščine izvršeno. Svečana otvoritev bo v sredo 30. maja ob 9. uri dopoldne.

Značilno je, da so se pri volitvi predsedstva že pokazale posledice utisa Pašičeve izjave v današnji seji na federalistični blok. Klerikalce je izjava konstituirala. Zato so se umaknili že pri volitvi predsedstva ter so oddali prazne listke. Enako spahovali. Smatra se to kot prvo svarilo pred prehodom v opozicijo. Radikalci prihajajo počasi v položaj osamljenosti, zakaj federalisti so odklonili tudi mesta skupščinskih tajnikov. Gremo važnim odločitvam naproti, s tem večjo napetostjo pričakuje vse prestolnega govora. Radikalno-federalistični blok se krha.

* Radic bo odpoklical svoje akcijske čete? Ljubljanski »Slovenec« je vedel v soboto poročati, da je v vrstah Radiceve stranke »slabo razpoloženje«, ker radikalcu niso izpolnili svojih obljub. Predsedstvo stranke se nagiblje k temu, da bi pozvalo klerikalce in muslimane, da zapuste Beograd. Prihodnji teden pridejo zastopniki teh dve strank v Zagreb, da se dogovore o nadaljni taktiki. Včeraj 27. tm. je bila seja Radicevih poslancev. Kakor je videti, dela Radic s klerikalci in muslimani kakor s šahovimi figurami.

* Kriza poljske vlade. Poljski parlament (sejm) je z 279 proti 117 glasovom odobril sklep proračunskega odseka, s katerim se vladi ortajo dispozicijski fon-

di. Ker je to direktno nezaupnica vladi, je sklenila podati demisijo.

* Sporazum med Grčijo in Turčijo je v Lausanni dosežen in je odvrgnena nevarnost nove vojne. Grki odstopijo Turčiji — priznavajoč ji pravico do odškodnine — odrinsko predmestje Karagač, Turčija pa se odpove nadaljnim reparacijskim zahtevam. Tudi si obe državi medsebojno vrtneta po premirju v Mudrosu zaplenjene ladje. Da je prišlo do kompromisa, ima glavno zaslugo francoski delegat Pellé.

Dnevna kronika.

— Vojakom in častnikom bivšega 17. pešpolka, ki se udeležijo pogreba narodnih žrtev, naznanja odbor, da je kot zbirališče zanje določen restavracijski vrt hotela »Lloyd« (na Sv. Petra cesti) ob času obeda.

— 30 let Slov. planinskega društva. Letos je poteklo 30 let obstoja SPD. Odbor je sklical za 26. tm. izredni občni zbor, na katerem se je pretresel računski zaključek za 1922 in proračun za 1923. Predsednik dr. Tominšek je bil imenovan za častnega člana SPD.

— Tudi obletnica. V sredo 27. tm. je minilo 5 let, kar je bilo v Radgoni ustreljenih 8 slovenskih fantov 97. pešpolka radi upora. Šli so v smrt s klicem: »Živela Jugoslavija!« Obmejni Slovenci so hoteli na dan obletnice na njihove grobove, pa je to avstrijska oblast prepovedala radi »miru in reda«.

— Bistra, kristalno čista voda, planinski zrak in skrbna priprava napravijo »Pekate« to kar so: za pravo delikatso. So najcenejše, ker se zelo hakuha.

— Sprejemni izpiti za I. razred državne realne gimnazije v Murski Soboti se bodo pričeli v poletnem roku v soboto, dne 30. junija tl., ob 9. uri dopoldne. Zahteva se: iz krščanskega nauka toliko znanja, kolikor se ga mora pridobiti v prvih štirih letih ljudske šole, iz slovenske spretnosti v čitanju in pisanju, početni nauk iz oblikoslovja, poznavanje pravopisnih pravil, razčlenitev prosto razširjenega stavka; iz računstva izvežbanost v štirih osnovnih računskih vrstah s celimi števili. Izpiti iz krščanskega nauka se oprostijo, kdor ima v izpričevalu »dobro« ali »prav dobro«. Za sprejemni izpit se naj javijo učenci (učenke) 23. ali 24. junija dopoldne v ravnateljevi pisarni ali pa pismeno do 30. junija. Predložiti morajo rojstni list in zadnje šolsko izpričevalo. Starost najmanj 10 let, dovršenih vsaj do konca leta 1923. Ponašanje sprejemnega izpita v istem letu na isti ali drugi srednji šoli ni dovoljeno. — Ravnateljstvo drž. realne gimnazije v Murski Soboti.

— Slava kraljeve garde. Dne 25. tm. je slavila kraljeva garda svojo slavo.

bratil, če mi bode o svojem času hoteli povrniti troške, ki mi jih bo stvar povzročila. Zdaj pa Vas prosim, da mi razložite vso stvar do najmanjše pičice; le tako jo bom mogel pravilno pojmiti.

»Žal,« je vzdihnila gospodična, »najhuje je baš to, da je moj strah tako nedoločen in da se naslanjajo moja sumnje na tako šibke dokaze; zato se mi vsi smejiyo, in celo tisti, h kateremu se z največjo pravico zatekam po pomoč in po nasvet, smatra vse to, o čemer pripovedujem, za sanje, nerazumne ženske. Tega mi sicer ne pove, ali to mi pričaje njegovi pomirjevalni odgovori in ti, ki se mu zagledajo bogvekam v daljavo. A čula sem, gospod Holmes, da globoko vidite v razne zlate človeškega srca. Prosim Vas, svetujte mi, kako naj se vedem v nevarnostih, ki me okrožujejo.«

»Sama pozornost me je, gospodična.« — »Ime mi je Helena Stoner; stanujem pri očimu. Le-ta je zadnji poganek ene izmed najstarejših saških rodbin na Angleškem — Roylottov iz Stoke Morana, ob zapadni meji Surreya.«

Holmes je pokimal. »Ime mi je prav dobro znano.« je dejal.

»Nekdaj je shla obitelj med najbogatejšimi na Angleškem; njena posestva so segala čez mejo — proti severu v Berkshire, proti zapadu pa v Hampshire. V naslednjem stoletju so štirje razsipni gospodarji uničili obiteljsko bogastvo, a za regentstva za je dokraja ugonobil strasten igralec. Rodbini je ostalo le nekaj orolov zemlje in dva sto let star dvorec, in tudi ta se je majal pod težkimi dolgovi. Zadnji vlastelin je vztrajal

Prisostvovala je kraljica v spremstvu dvornih dam. Kralj radi lahke oblolelosti na nasvet zdravnika ni šel iz sobe.

— Občinske volitve na Sušaku so razpisane za 3. jun. Z ozirom na dejstvo, da je skupina dr. Tomljenovića razvila čisto partizansko agitacijo, je demokratiška stranka sklenila abstinenco pri volitvah.

— Izročitev morilca Paskijevića. Prizivno sodišče na Reki je 25. tm. sklenilo, da se ima znani zagrebški morilec Paskijević izročiti našim oblastem, čm dospe v Reko tozadevna redna zahteva s strani naše vlade.

— Krasin pride v Rim. Iz Rima poročajo, da pride tja kot zastopnik ruske vlade namesto v Lausanni umorjenega Vorovskega znani ruski sovjetski državnik Krasin.

— Težka nesreča na morju. Povodom večbene vožnje danske križarke »Geyser« v vodah južno Seelanda je pri demonstraciji eksplodirala bomba. 15 častnikov in 1 mož je bilo tako težko ranjenih, da so jih morali prepeljati v bolnico. 30 mož je bilo lahko ranjenih.

— Odlikovanje italijanskega mornariškega ministra. Italijanski kralj je podelil mornariškemu ministru vojvodske časti.

Prenos judenburških žrtev in kosti Ivana Endlicherja.

Odbor prosi vsa društva, organizacije, zveze, korporacije itd., ki se nameravajo polnoštevilno ali po deputaciji udeležiti pogreba naših narodnih mučnikov, da odboru na naslov: dr. Tone Jamar, Prešernova ulica 5, najkasneje do 31. maja prijavijo svojo udeležbo, da se morejo pravočasno izdelati podrobnosti žalnega spreveda. Izkop v Judenburgu in Gradcu se nepreklicno vrši dne 29. maja. Prihod vlaka s krstami v Maribor je določen na 31. maja. Slovesen sprejem v svobodni domovini je v Mariboru dne 31. maja ob 4. uri popoldne. Dne 1. junija odpelje osebni vlak, ki odhaja iz Maribora okoli desete ure dopoldan, žrtve proti Ljubljani, kamor dospejo še isti dan. V soboto, dne 2. junija so krste z zemeljskimi ostanki naših narodnih žrtev postavljene na mrtvaški oder v Narodnem domu, kamor ima občinstvo prost dostop od 9. ure dalje. Točno ob 3. uri popoldan istega dne se začne premikati žalni sprevod po Aleksandrovi cesti, Dunajski cesti, Sodni ul., Komenskega c., Trgu Tabor, Vrhovčevi ul., Ahaciljevi c., Martinovi c., na pokopališče k Sv. Križu. Vse one gospode, katerim je odbor dostavil nabiralne pole, prosimo, da pole — tudi prazne — vrnejo nepreklicno do 31. maja tl. Ker odboru niso znana vsa imena in naslovi vojakov biv-

šega 17. pp., ki so bili po prekem sodu L 1918 v Judenburgu obsojeni na smrt, od nosno na dolgoletno ječo, a pozneje pomiloščeni, jih prosimo tem potom, da svoje naslove prijavijo in da se po možnosti udeležijo pogreba sotrpinov, katerim je bila usoda krutejša in jim ni dovolila, da bi doživeli dan svobode. Občina in postaje ter različna društva ob prigrjužne železnice opozarjamo na ta spored prevoznih dispozicij in jih ponovno prosimo, da prirede žrtvam najsvetanejši sprejem. Pozabimo na dneve skrbi in združimo svoja srca v močan plamen hvaležnosti do borec za našo svobodo, obnovimo prisego, da hočemo čuvati in braniti to, kar je zgrajeno na potokih naše krvi.

Program

izkopa in prevoza judenburških žrtev v domovino.

29. maja: Ob 6. uri zvečer izkop v Judenburgu in prepeljava istih na judenburški kolodvor.

30. maja: Odhod vlaka s žrtvami ob 5. uri zjutraj z osebnim vlakom. Prihod v Gradec ob 9. uri dopoldne. — Ob 11. uri dopoldne uvagoniranje pokojnega Ivana Endlicherja v vagon judenburških žrtev. — Odhod vlaka (tovornega) z mrlji iz Gradača proti Mariboru. Prihod v Maribor ponoči, eventualno proti jutru. — (Za slučaj, da vožnja mrlja s posebnim vlakom ne bi bila dovoljena, odpeljejo se judenburške žrtve dne 30. tm. ob 6.16 uri s tovrnim vlakom iz Judenburga direktno v Maribor. Kamor dospejo 31. tm. dopoldne. Zemejski ostanki Ivana Endlicherja se v tem slučaju odpravijo dne 30. maja popoldne v poseben vagon s tovrnim vlakom iz Maribora kamor dospejo 31. maja zjutraj okoli 8. ure dopoldne. V Mariboru se dovagovirajo v voz judenburških žrtev.)

31. maja: Po zacarinjenju se vagon primerno okraši. Ob 4. popoldne svečan sprejem na kolodvoru. Sprejema se udeležijo — poleg zastopnikov odbora iz Ljubljane — mestna občina mariborska, politične in vojaške oblasti, kulturna in prosvetna društva mariborska.

1. junija: Ob 10. dopoldne odpelje vlak s krstami proti Ljubljani, kamor dospejo okoli 15. ure. — Izkopu v Judenburgu prisostvujejo trije zastopniki glavnega odbora, ter spremljajo krste od Judenburga do Ljubljane.

2. junija: Ob 6. uri zjutraj se krste na ljubljanskem glavnem kolodvoru izvagonirajo in prepeljejo v Narodni dom, kjer se položijo na mrtvaški oder. Občinstvu je dostop k mrtvaškemu odru dovoljen od 9. do 14. ure. — Točno ob 15. uri svečanostni mrtvaški sprevod izpred Narodnega doma na pokopališče k Sv. Križu. Krste se prepeljejo na šest mrtvaških vozovih na pokopališče. Mrtvaški sprevod se bo pomikal po nastopnih ulicah:

jatelj in posetil sosedo, ki jih je vrnil te Roylotta iz Stoke Morana v staro dedino silno obveselila, se je zaprl v svoj dvorec. Le redkokdaj je stopil na plano in se tedaj se je vselej strahovito sporekel z vsakim človekom, na katerega je naletel. Vsi moški člani njegove obitelji so bili tako nagle jeze, ki je prehajala včasih v pravotno besnost. Moj oči se je dolgo mudil v tropičnih krajih in mislim, da se mu je podedovana bolezen pod vročim solncem še huje razvila. Pripetilo se je, da se je parkrat prav hudo stopel; radi dveh izgredov je moral pred sodnika. Zdaj je strah in trepet vsega sela; kamorkoli zajde, povsod bežijo pred njim. Očim je namreč neverjetno močan, v slepi jezi pa ne ve, kaj dela.

Se ni minulo teden dni, kar je zavijtel vaškega kovača čez cestno ograjo v reko. Ves denar, ki sem ga gleštala, sem darovala kovaču, da sem le stvar poravnala in preprečila novo sodno razpravo. Prav nobenega prijatelja nima razen nekoliko ciganskih potepinov; tistim klatežem dovoljuje, da si postavljajo svoje šotore na našem ozemlju, na tistih borih, z robidovjem prepredenih oralih zemlji, ki so mu še ostali po očeti. V zameno uživa gostoljubje ciganskih šotorov in se skita včasih po cele tedne s svojimi mrljimi prijatelji po okolici. Čudno ga mikarje tudi indijske zverine, ki mu jih pošilja čez morje prijatelji; pravkar redi leoparda in pavijana, ki se potikata okoli hiše in zadajata kmetom skoro baš tak strah kakor njihovo gospodar.

(Dalje prih.)

Pisani trak.

Angleški napisal A. Conan Doyle.

Poslovenil Karel Pr.

Dalje.

»Kakorkoli sodite,« je odgovorila, »vaši zaključki so popolnoma pravilni. Odšla sem z doma še pred šesto uro. Dvajset minut pozneje sem bila v Leatherheadu in se prišla v Waterloo s prvim vlakom. Gospod, takega duševnega nemira ne morem več prenašati; morela bom, če pojde to tako naprej. Ni bogar nimam na svetu, ki bi mi mogel svetovati; le en sam človek se zanima zame, a tudi ta revež mi ne more pomoči. Gospa Farintosh mi je povedala, da ste jo rešili iz zadrege. Od nje sem doznala vaš naslov. Oh, gospod, kaj mislite, ali bi mogli tudi meni pomoči v sili, ali pa vsaj malo posvetiti v neprodirno temo, ki me okrožuje? Zdaj mi sicer ni moči, Vas poplačati za trud, toda čez kaka dva meseca bom omožena in tedaj bom sama upravljala svoje imetje; tedaj Vas preverim, da nisem nehvaležna.«

Holmes je stopil k svoji pisalni mizi; poklenil je predalček, izvelkel tenko beležnico in začel po njej listati.

»Farintosh,« je mrmral. »Oh, da, zdaj sem se spomnil tistega dogodka; šlo je za opalno tiaro. Mislim, da se tedaj še nista poznala, Watson. Le toliko Vam lahko povem, gospodična, da se bom čim hitreje srečal, če bom mogel za Vas toliko storiti, kolikor sem storil za Vašo prijateljico. Kar se tiče plače, jo iščem le v svojih uspehih; sicer pa Vam ne bom

Maribor 28. maja 1932.

-□-

o Poziv vsem sokolskim društvom v Sloveniji. Starešinstvo Jugoslovanskega Sokolskega Saveza pozivlja vsa svoja Sokolska društva v Sloveniji, da se po možnosti udeležijo pogreba judenburških žrtev iz l. 1917 ter narodnega mučenika Iv. Endlicherja. Pogreb se bo vršil v soboto, dne 2. junija, ob 3. uri pop., izpred Narodnega doma v Ljubljani na pokopališče k Sv. Križu. Društva, ki se nameravajo pogreba udeležiti, se izražajo s prapori ob 2. uri pop. na vrhu Nar. doma. Ona društva pa, ki imajo svoj se

dež ob progi Maribor-Ljubljana, naj postavijo ob času prevoza žrtev na kolo, dvorih v svojem kraju častne čete, ki naj dostojno počastijo ostanke naših junakov. Žrtve prepeljejo dne 1. junija t. l. z osebnim vlakom, ki vozi iz Maribora ob 10. uri dop. in pride v Ljubljano ob 1/2 5, uri pop. Zdravo! — Starostinstvo Jugoslov. Sokolskega Saveza.

Sport.

Tekme v nedeljo. Tekma med I. slov. sportnim klubom »Maribor« in »Atletik-sportklubom Celje« je končala z 2 : 1 v korist Maribora. — »Rapid« je gostoval v Čakovcu, kjer je imel tekmo s tamošnjim sportnim klubom. Ker je imel med moštvo šest rezervnih igralcev, je moral podlež v razmerju 5:1 (polovični čas 1:1). Sodnik je bil zelo slab.

Izpred sodišča.

Maribor, 25. maja.

Surov mož.

47letni Martin Rojko v Iršoveh, okr. Ptuj, in njegova žena Ana, sta imela pred vojno lepo posestvo, ki sta ga pa morala vsled morevega zapravljanja prodati. Med vojno, ko je bil mož pri vojaki, se je posrečilo pridni ženi, pridobiti zopet to posestvo in ga vknjižiti na svoje ime. Vrnivšemu možu ni bilo dovolj, da je samo njegova žena lastnica posestva. V borbi za sosesest se je s svojo ženo večkrat spril, jo pretepal in ji žugal celo z ubojem. Kljub temu se žena ni udala, ker bi sicer prišlo posestvo zopet na boben. Tudi dne 14. februarja sta se prepirala zakonca Rojko. Ker mož ni hotel opravljati živine, ga je žena pokarala. Ko je pri tem hotela vstopiti v hišo, ji stopi naproti mož ter jo sune z ubodnim nožem, s katerim je ravno kar rezal kruh, v desno stran trebuha. Nož je prodir v trebušno duplino ter ranil na dveh mestih tanko črevo, tako da je izstopila črevesna vsebina v trebušno duplino. Poškodba je postala smrtonosna. Rojko, ki je že 10krat predkaznovan, prizna svoje dejanje. Obsojen je bil na 14 mesecev težke ječe.

Neprevidna mati.

Vinčarjeva Alojzija Cvilak v Cirknici, okraj Maribor se je dne 14. aprila

Mihel Zevaco:

Markiza Pompadour.

Zgodovinski roman. — Poslovenlja Rosandra. (Dalje.) (97)

»Lebel« — je nadaljeval grof, — streša je, da prispe ta listek kralju v roke pred polnočjo. —

»To se pravi, da se ga pričakuje malo po polnoči. — Bodite brez skrbi, — recite onemu, ki vas pošilja, da bodo njegova povelja izvršena natančno. —

Lebel je spremlil du Barryja do vrat, ga odlikoval s to častjo, katero je le malokdaj komu podelil. —

Du Barry se je zopet pomešal med dvorne mogočence, — se pustil opaziti tudi od kralja, potem pa se počasi in neopazeno izmuzal iz kraljevih soban. —

Bilo je devet ura. —

Tekel je k Reservoirs. —

»Kje je vitez d' Assas?« — je vprašal najno. —

»Odšel je.« —

»In vendar je bilo zapovedano, da se ga pridržati do pol desete.« —

»Niti hudič sam ga ne bi bil zadržal, gospod grof!« —

Sicer pa, če je bil vitez že na odločenem mu mestu, — je bilo dobro za vse slučaje. —

Du Barry je stopal sedaj proti kraljevi hišici. —

Kakih dvajset korakov pred vodom je opazil de Bernisa, ki je v temni senci napenjal oči, — gledajoč uro, — napenjal ušesa, da sliši vsak šum in ropot. —

»Kje je vitez?« — je tiho vprašal du Barry. —

»Pred vrtnimi vraticami. — Ravno kar sem se prepiral.« —

»Dobro torej, — bliža se odločilni trenutek.« —

»Vsi smo pripravljeni!« —

»In on?« — je povprašal du Barry. —

okoli 8. ure zjutraj podala v četrti ure oddaljen vinograd na delo. Svoje 3 otroke v starosti 3 mesecev do 3 let in 3 leta staro v nadzorovanje ji izročeno Antonija Lichtenwalner pa je pustila same doma. Tri mesece starega Silvestra je položila v posteljo v sobi, ostale otroke pa na tla v kuhinji. Na vročo ploščo štedilnika je položila treske, na iste pa cunjce, da bi se sušile. Ko se je mati okoli 11. ure vrnila, je našla kuhinjo polno dima. Treske in cunjce so se bile vnele. Zanesla je takoj vse otroke na prosto. Antonija Lichtenwalner je bila nekoliko v nezvesti, 1 1/2 letni sinček Slavko, pa je bil že mrtev. Njeni poskušaji, da bi ga oživila niso imeli uspeha. — Cvilak prizna dejanje, zagovarja pa se, da si ni predstavljala, da bi se treske in cunjce užgale. Okrožno sodišče jo je obsodilo radi pregreška zoper varnost življenja po § 335 k. z. na 3 dni strogega zapora.

»Boljševik« — pšovka.

Posestnik Edvard Nikodem v Krčevini pri Mariboru je bil pred okrožnim sodiščem obsojen radi pregreška po § 104 srb. k. z. na 200 Din. globe, ker je 19. januarja razžalil pričo Josipa Flego, ko je bil zaslišan v neki civilni pravdi pri okrožnem sodišču, z besedo »boljševik«.

Gospodarstvo.

g Oddaja naprave tehtnice za vozove. Pri Petrinjskem vojnem okrogu v Petrinji se bo vršila dne 1. junija t. l. očetna licitacija glede oddaje zgradbe hišice za napravo tehtnice za vozove. Predmetni oglas je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani interesentom na vpogled.

g Dobava envelop (etiket) in pečatk. V pisarni smodnišnice v Kamniku se sklene dne 1. junija t. l. ob 11. uri dopoldne direktna pogodba za dobavo 85.000 komadov envelop (etiket) in 300.000 komadov pečatk. Predmetni oglas je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani interesentom na vpogled.

Listnica uredništva.

Z reje: Zadevo smo skusili uravnavati drugimi potmi, ker se nam ne zdi primerno, da vsakega posameznega agitatorja nasprotnih strank v lista prijemamo za ušesa. — Zdravo!

Mala oznanila

Cement, opeko, slamo, seno, oves, koruzo, krompir, drva, premog večno pri Andreju Oset, Maribor, Aleksandrova c. 57. Telefon 88. 930 20—14

Črna usnjata tobačna doza, s srebrom okovana, z monogramom M. F., se je izgubila. Odda se proti dobri nagradi Pobrežka cesta 15. I. nadstropje.

Galanterija

drobnina, trikotaža

Samo na debelo!

Gaspari & Faninger

Maribor 1047

Aleksandrova cesta 48.

Novo! Novo! Dežni plašči Dežni plašči od 450 Din. naprej, najnovejši vzorci, pravkar došli. Vse lika izbira perila, klobukov, čevljev, dežnikov, palic, narbnikov in sandal po konkurenčni ceni pri 255 JAKOBU LAH, Maribor, Glavni trg 2.

Manjša vila

z nekoliko zemljišča se kupi v Mariboru ali v neposredni bližini za ceno 1—2 milijona kron. Ponudbe na pisarno dr. Triller-dr. Treo, Ljubljana.

1048 1-1

Opr. št. II-9020/23.

Razpis.

Okrožni urad za zavarovanja delavcev v Ljubljani bo oddal potom javne konkurence sledeča, zgradbe »Uradnega posloja ob Miklošičevi cesti« se tisoča dela in dobave:

1. Težaška, zidarska, betonska, železo-betonska, umeševalna in pomožna inštalacijska dela v proračunjenem znesku Din. 5.598.096-50
2. Dobava železnih vezi in traverv v proračunjenem znesku Din. 626.613-50
3. Tesarska dela v proračunjenem znesku Din. 627.384-00
4. Kleparska dela v proračunjenem znesku Din. 137.577-20
5. Krovška dela v proračunjenem znesku Din. 94.890-00

Zapečatene, na ovitku z napisom: »Ponudba za zgradbo Uradnega posloja Okrožnega urada za zavarovanje delavcev v Ljubljani« označene ponudbe je vložiti najkasneje

do 12. junija t. l. ob 12. uri

pri Okrožnem uradu za zavarovanje delavcev, Turjaki trg št. 4/I v Ljubljani. Na ponudbe, ki bi pozneje dospele na podpisani urad, se ne bo oziralo.

Za ponudbe, oddajo in izvršitev navedenih del merodajni pogoji, načrti in proračuni so reflektantom med uradnimi urami na vpogled, odnosno se jim ne željo izročiti proti povrnitvi dejanskih stroškov. V Ljubljani, 26. maja 1923.

Okrožni urad za zavarovanje delavcev v Ljubljani

Predsednik:

Dr. Adolf Golia s. r.

Ravnatelj:

Ivan Kecmur s. r.

De Bernis se je obrnil proti gradu, du Barry pa je sledil vitezu in Ivani. —

»Da bi le šla tjakaj.« — je mrmljal željno. —

Čutil je, kako postaja bled ob misli, da bi d' Assas utegnil iti proti Reservoirs, ali pa da bi se Ivana branila slediti mu. —

Poiskal je in potegnil iz nožnice močno, ostro bodalo, katerega je krčevito držal. —

»Tem slabše.« — je vzkliknil jezno. — »Držim ga, — in nočem, da mi ubeži. — Če ne gre tja, ga ubijem!« —

Ko je prehodil še kakih petsto korakov, je opazil, da se njegova želja izpolnjuje. — D' Assas je šel željeno, očločno mu pot. —

Du Barry je še videl, kako se je podal v ozko uličico nasproti vhodu. — Skoro da je zastokal od veselja, — kakor tiger, ko zagradi svoj plen. —

D' Assas in Ivana sta se vstavila za hip pred skrivnostno hišo in potem stopila notri. —

»Dopolnjenje je.« — si je z vzklikom olajšal svoje skrbi. —

Gotovo je v onem trenutku pozabil Julijeto, gospoda Jakoba, na svojo vlogo, — pozabil je na vse, — le na svoje maščevanje, ki se je bližalo dovršenju, dovršenju — le na to je mislil. —

Pol ure je čakal pred onimi vrati, da si je pomiril živce. —

Potem pa je v hipnem pogumu potikal na dogovorjeni način. — Vrata so se nemudoma odprla, — toda nikdo se ni prikazal. —

On pa je vstopil, tiho je šel proti levemu paviljonu, — tjakaj, kamor se je bil podal najprvo d' Assas. —

Vsedel se je za mizo, oprl glavo na roke in se zagledal v temno črno razmišljanje. —

— — — — —

Prefeklo je več dolgih ur. —

Morda je bilo že pet zjutraj. — Du Barry je še slonel ob mizi. — Kot da se

zbuja iz groznih sanj, se je prelegnil. —

Ozrl se je okoli sebe divjimi pogledom. —

Kot pač le zločinci v trenutku, ko se odločijo za najhujše ubojstvo. —

Zdi se, da se boje, da jih nevidno oko zasleduje, — da jim neviden sodnik bere v duši črni naklep. —

In tak strah se je bil polasil i du Barryja. —

Ali — nečesa se je še bolj bal. — Nečesa bolj materijelnega, — bolj obsestnega. Bal se je, da se prikaže njegov gospod Jakob, — kakor iz zemlje vstane gospod Jakob, ki bi prepovedal izvrševanje njegove misli, — gospod Jakob, ki bi zapovedal čakati. —

Ali on ni hotel, ni mogel več čakati. —

Zagrabil je za pištolo, katero je bil položil na mizo ob prihodu. — Opazoval jo je, — ogledoval. —

Pa jo je zopet položil predse. —

»Ne, — to ne, — preveč ropota ti bi bilo, — pok privabi ljudi. — In pa, krogla lahko izgreši cilj, — in še kroglje se ne čuti. — Ne, — ta tukaj je boljši.« —

»Ta tukaj.« — to je bilo njegovo bodalo; — zavijtel ga je in trdno stisnil v pest pa zapustil sobo. — Šel je na dvorišče, od tam pa proti nasprotnemu paviljonu, — proti paviljonu, kjer sta se nahajala Ivana in vitez d' Assas. —

XXXIV.

Hipnotizator.

To je bil tedaj položaj igralcev na odru življenja: Ivana in vitez d' Assas v paviljonu na desni, — du Barry, ki je pričakoval trenutka uresničenja udarnostvenja svojega maščevanja, kralji, ki so je v hišici pripravljali na šestanok o polnoči v hišici, kjer ga je čakala Julijeta, in pa, — siva senca gospoda Jakoba, ki je kot režiser držal v roki niti teh vsesledobnih dvorskih intrig. —

Prosimo pa sedaj, da nam ditate sledi v Pariz. — v jutro onega dne, ko so se ti opisani važni dogodki odigravali v Versaillesu. —